

Причастie настоящe.

PARTICIPE PRÉSENT.

(<i>Като имам, имающый</i>)		(<i>Като съмъ</i>).
ayant (еїѧнъ).		Étant.

Причастie прошедшe.

PARTICIPE PASSÉ.

(<i>како имахъ</i>).		(<i>Како бяхъ</i>).
Eu (ю); ayant eu;		Été, ayant été.

Забелъж. Освѣнь това спряженіе, има и едно въпросително, едно отрицателно и едно въпроса-отрицателно. Н. Пр. *ai-je?* имамъ ли? *avez-vous?* имате ли? *es-tu?* ты ли си? — *je n'ai pas*, азъ немамъ; *vous n'avez pas*, вы немате; *tu n'est pas*, ты не си; — *n'ai-je pas?* немамъ ли? *n'avez-vous pas?* немате ли! *n'es-tu pas?* не си ли ты? и пр.